

Лара Вукојчић, 2/3

ОШ „ Јован Миодраговић“, Београд

„ПРИЧА О ТАТАЛИЈИ“. Весна Алексић

Љубав брата и сестре је огромна, нежна, искрена

Тема: дечакова љубомора и брига за сестру која треба да се роди. Страх за мајку која одлази у породилиште, дечакова забринутост зато што су се сви бринули за Т(Н)аталију, будућу бебу, а он се осећао одбаченим због тога.

Дечак: мали, има 5 година, не зна још да изговори сва слова, зачуђен зато што сви гледају црно-белу слику са ултра-звуча и нестрпљиво очекују бебу, а она се ту и не види, зна све о рачунарима и како послати „атачмент“, не зна зашто се сви радују када су сазнали да ће се родити девојчица, никада му није доста играчака, не воли да их дели са неким, брига га за сестру јер још нема појма да ће се она родити, волео би да се дека увек смеје и да је мање строг и озбиљан, не жели да буде одговоран за „неку Таталију“, небиситерка Цеца му је најбоља другарица, љубоморан јер се Цеца радује девојчици, осећа се лоше кад га неко загрли, воли кад му Цеца чита бајке, тешко му пада што мора да дели Цецу са њеним момком и сестром, жели је само за себе, љут, иде му на живце што се мама и тата радују, осећа се одбачено јер купују само ствари за бебу, увек бира ружнију ствар за сестру, не трпи дуго да се купује другима, смишља „освету“ – да му се купи скупа играчка, супротставља се тати на духовит начин, „татиним Оружјем“, добро запажа, радост због добијеног „блага“- скупе опреме за истраживање, воли да истражује са Цецом, сазнаје нове ствари и радује се учењу кроз игру, зачуђен што му сви честитају што је добио сестру, брине за маму, не зна сва слова, чуди се одраслима зато што се радују „безвредним“ стварима, свестан је да греши у говору, али и даље то ради, мисли да бака гунђа, од љубоморе престаје да говори, као прича јапански, на први поглед му се беба допала, до суза се обрадовао сусрету са мамом, задржава сузе јер их не воли, ћутећи дочекује сестру, у току ноћи смишља како да је се отараси, има бујну машту, воли свемир, прашуме и диносаурусе, не говори ни са ким из протеста, много брине што мама опет одлази у болницу, није могао да издржи расплакао се, осећа се заборављеним

од свих, сем од бeбиситерке Цеце, плачљив, усамљен, воли кад су сву на окупу, воли да посматра како пада снег, мама му је толико недостајала да је отишао до њеног ормана и мирисао њен шал, воли мамин мирис, то му даје осећај сигурности и топлине, опет се расплакао и проговорио, схвата да му и беба недостаје и брине за њу јер је беспомоћна, каје се што је хтео да је се отараси „слањем“ на Јупитер, окривљује себе за све што се дешава сестри, осећа се сигурно и задовољно у татином загрљају, важно му је да тата брине прво о њему, тек кад је добио потврду да је важан тати могао је да призна себи да воли сестру и да ће бринути о њој.

Мама: радује се што ће родити бебу, свима је то јавила, поносна је и радосна, расте јој стомак, мама га укључује у избор ствари за бебу и поштује његов избор да се не би осећао одбаченим, мама разуме сина у сваком тренутку, забринута што је беба болесна и што син не говори.

Тата: радује се беби, планира све што је потребно за бебу, не воли непланиране ствари, тата слуша маму и испуњава дечакову жељу иако нерадо, радостан што се родила беба, даје дечаку на знање да није одбачен и да ће заједно видети сестру, духовит, једноставан, много брине за болесну бебу, нестрпљив да сазна новости, забринут за бебу, одмах зове доктора, нежан је и према дечаку, теши га кад му мама недостаје, схвата да му и беба недостаје и да за њу брине, на шаљив начин му то говори, загрљајем и топлим речима га умирује, смеје се дечаковим „бисерима“.

Баба Добрила: воли да деца деле ствари и да се слажу, увек претерује, бака се труди да му на леп начин објасни шта не треба да ради, узбуђена јер иде по бебу, лепо се обукла, направила фризуру, много јој је важно да буде лепа, све види лепо и ветровит дан у децембру, свему се диви, има много јаке емоције и лако се расплаче, своју бригу сакрива чишћењем куће.

Таталија- Наталија: као паче, мала, паперјаста жуте косе, уплакана, слабашног гласа, дечак је у почетку види као ружну, али не говори то, болесна, жута, спава три дана, не једе не пије, у болници је под неком лампом која лечи, делује смешно.

Деда Радивоје: учи га да буде пажљив, одговоран, да има велико срце, озбиљан , важна личност за дечака.

Бebиситерка Цеца: најбоља другарица, забавна, студенткуња, радује се што остаје у њиховој кући, што ће имати посла и што ће чувати девојчицу, воли девојчице, загрљајем му показује љубав и блискост, лепа, лепо мирише, није богата, воли да је уредна и да чита књиге, изражајно чита, има момка, прави експерименте са дечаком, учи га кроз игру, разуме га покушава да му надокнади све што му недостаје, „чита мисли“ дечаку, нежна, брижна и има речи утехе, чита му да би га утешила.

ПОРУКА: Не треба да се осећамо одбаченим када неко не обраћа довољно пажње на нас због неких других обавеза. Родитељи нас увек воле и брину за нас. Браћа и сестре треба да се воле и да мисле добро једно другом.

МИШЉЕЊЕ: Књига је забавна и духовита. На неки начин је и поучна. Кроз смех и дечаково размишљање схватамо да наша осећања могу да нас преваре, да помислимо да смо одбачени, као у књизи, али то није тако. Деца треба да науче да показују своја осећања, а не да их држе у себи, зато што се тада осећају лоше. Родитељи треба да укључују своју децу у све послове у којима могу да им помогну. У овој књизи боље би било да су дечака припремили за долазак Таталије на свет. Допада ми се што се дечак ипак бринуо за сестру и што је воли. Добро је да волимо једни друге јер ће нам се то вратити. Љубав између брата и сестре је огромна, нежна, искрена. Браћа и сестре се најбоље разумеју и чувају тајне један другом. Ја све ово знам јер имам у кући старијег брата и његова сам: љубав, маза, срећа! А он је за мене најбољи брат на свету јер је моја снага и ослонац у животу.

Лара Вукојчић, 2/3

ОШ „Јован Миодраговић“

Београд

учитељица: Снежана Вучићевић

телефон: 064 472 0549

Мејл: